



וסיפורים אחרים

ניתאי חלופ



מראה הצבה גלריה ארטפורט

וסיפורים אחרים ניתאי חלופ

אוצרת נעמה הנמן

צילום טל ניסים

מימיי לא ראיתי דָּרְגָלִים סטאטי

כשבחוץ סערות בלתי פוסקות, בתקופת "טלטלת הסתיו הלא צפוי", דָּרְגָלִים אחד איבד את שפיותו. הָדְרָגְלִים ידוע לכולנו כיצור די חביב, מעט מגושם אך בעל חן יוצא מן הכלל. יש כאלו אשר ירחיקו לכת ויגידו שהוא שוטה, אבל הָדְרָגְלִים יודע היטב לאן הוא הולך ומה מעשיו. הָדְרָגְלִים לא מפסיק לזוז, ורק עצם עניין זה מסוגל להוציא אדם מדעתו. לעולם לא תראו דָּרְגָלִים עומד — הוא צועד, פוסע, רץ, רוקד, נע בכיוון כלשהו, זה לא משנה מה יעשה — תמיד יהיה בתנועה.

באותה עת, סער מכל עבר; מכוניות נסחפו אל כניסות הבניינים, כבישים רקדו כשם היו גלים. בקיצור, הים החליט לפרוץ אל העיר והעננים לא הפסיקו ליבב. גם בתקופה זו, גיבורינו הָדְרָגְלִים גלש על אדני רכבת, קיפץ מבניין לבניין במחול, רץ ברחובות שנשארו מעט יבשים, ונסחף בשחייה בסמטאות המוצפות.

כשהדָּרְגָלִים נשאר בביתו, הוא מהלך מצד לצד, ואם הולך הפוך על ידיו, גם הן נעות בתזויות האופיינית לו כל כך. את הָדְרָגְלִים לעולם לא תראו שוכב, ואם חשבתם שראיתם אותו קמל אל מנוחתו, כנראה שטעתם. [פאזזה] יש כאלו אשר אומרים שראו אותו נח בפארק או בסמטה צרה ויבשה. שיגידו. אני יודע היטב ששקר בפיהם, או שהם פשוט מבולבלים עד מאד. דבר כזה לא יכול להתרחש, ובהזדמנות אני בטוח! ומאיפה מגיע בטחוני אתם ודאי שואלים, גבירותי ורבותי. הבטחון הזה מגיע בדיוק מהמקום בו אני כותב אליכם ברגעים אלו. או יותר נכון מהנוף הנשקף ממנו. פשוט כך, הבניין בו אני מתגורר ממוקם בדיוק אל מול הבניין בו מתגורר הָדְרָגְלִים: דירה 3 קומה 4. חלוני ממוקם בדיוק מול חלוננו, ובהתאם לכך הנוף הנשקף מחלוני הוא חלל דירתו. חייו הפרטיים של הָדְרָגְלִים הינם שעשועי היום-יומיים, וכמו שניחשתם, את הָדְרָגְלִים במצב סטאטי לא ראיתי.

באותו היום שבו לא נותר רחוב יבש אחד (ואף לא יצאתי מביתי בכדי לעבוד), ישבתי יום שלם מול החלון וידעתי בדיוק מה עושה הָדְרָגְלִים. כמו שמתחיל כל יום בשבוע — בבוקר — הוא הלך באיטיות יחסית בביתו, הרים כוס, מזג מים תוך כדי פיזון, שתה תוך כדי הליכה, ומתח את רגליו כדרך הגב. היה נראה שהוא חושב המון, שהוא מבולבל, אולי כי רצה להיות בחוץ — אך את זה לא אדע לעולם. שעה קלה עמד מול החלון ונענע את גופו התזוית. לאחר מכן קיפץ על ידיו הצנומות אך חזקות, הלך עליהן לכיוון השירותים ונעלם שם לזמן מה. לבסוף הוא יצא מהשירותים, עדיין על ידיו. [פאזזה קצרה] מעניין איך הוא עושה את צרכיו. [פאזזה] אך שכחו לכם מדברים שוליים שכאלו, כי מיד לאחר מכן קרה דבר מוזר עוד יותר: הָדְרָגְלִים התזוית קיפץ מידי אל רגליו, המשיך ללכת מספר צעדים, מתח את גופו הצנום, ואז פסע מפינה לפינה, פעם מהר ופעם לאט. שעה ארוכה הוא הלך בדירתו הקטנה, מצד ימין לצד שמאל, קדימה ואחורה, בדיוק כמו שהיה עושה בכל יום. הוא הלך מספר צעדים נוספים ולבסוף נעמד.